

Tabubelagt ämne får pris

Svenska kyrkans filmpris 2009 går till den danska filmen *The Blessing (Velsignelsen)*. En historia om nyförlösta Katrine som försöker axla rollen som spädbarnsmamma.

Svenska kyrkans filmpris på 50 000 kronor delas ut vid avslutningen av Göteborgs filmfestival. Efter prisutdelningen möter jag en glad regissör och frågar hur filmen växte fram.

Heidi Maria Faisst ler och berättar varmt om hur hon nu som 35-åring börjat fundera på varför hon ännu inte har egna barn och konstaterar att hon är rädd:

- Tänk om jag får barn och inte älskar det? Skulle det vara ok? Jag tror inte det. Det är min egen rädsla över att bli en dålig mor som drivit mig till att skriva detta manus. säger hon.

Vad vill du berätta med filmen?

- Genom att tala om våra känslor inför svåra saker, till exempel att bli mor, hittar vi fram till hoppet. Det är nämligen inte fel att känna sig fel, att inte klara upp sin situation. Just då du säger att du inte reder upp din situation finns det hopp. Hopp om att bli hel som människa, att börja våga släppa taget. Här kommer förlåtelsen in.

- Det är viktigt att sätta gränser. Om kvinnan i filmen inte satt gränser mot sin mor skulle det inte finnas något hopp i filmen.

- Hela saken att få barn är en fråga om utsatthet. Kvinnan i filmen känner sig fel, skyldig, fördömd och rädd. Jag vill att vi ska kunna säga som vi känner, hur det verkligen är. Att det ska vara ok att säga att jag är deprimerad, det har jag velat säga många gånger till mig själv och andra.

Din film kritiserar familjen och osunda band. Finns det godare alternativ?

- Kritiken gäller egentligen inte familjen, utan osunda band över huvudtaget i nära relationer. För att komma nära andra måste vi först släppa taget om varandra och det är det som är svårt. En förutsättning för nära relationer att vi känner frihet till varandra. Binder vi varandra går relationen sönder.

Hur känns det att få kyrkans film pris?

- Det är rörande och överväldigande. Jag känner mig ödmjuk inför priset. Nu vågar jag tänka att budskapet kanske har landat och det känns stort. För pengarna ska jag betala hyran och börja tänka på en ny film.

Du har varit punkrockare, spiller den kraften över på ditt jobb som regissör idag?

- Ja, det handlar om att tala om det folk inte vill tala om. Det gäller såväl privat som på samhälls nivå.

Ylva Leitzinger,
studentpräst och ansvarig för Tala film – tala liv under Göteborgs filmfestival